

İSTANBUL SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞI
"3" NOLU ASKERİ MAHKEMESİNE.

Dos.NO:973/43.

S a n ı k l e r :1-Cemal Alperslen Ertuğ. Selimiye As.C.Evinde tutuklu.
2-Mehmet Feruk Kurtuluş. Selimeyi As.C.Evinde tutuklu.
3-Erol Tulper. Sığmalcılar ceza evinde tutuklu.

D i l e k ç e n i n K o n u s u : Sözlü savunmamız yerine yazılı savunmalarımızı içine alan dilekçedir.

S a v u n m e l e r i m i z :

1-Türkiye Cumhuriyeti teşkilatı esaslı kanunun tamamına veya bir kısmını tebdil,teğyir veya ilgaya ve bu kanun ile teşekkül etmiş T.B.M.M.ni askata veya vazifesini yapmaktan men'e cehren teşebbüs suçuna feren iştirekten sanık bulunan müvekkillerim için T.C.K.nun 146/3.maddesinin uygulanması iddia ve talep edilmektedir.

T.C.K.nun 146/3 maddesinde düzenlenen bu suç bağımsız, bağıbağına bir suç olmayıp TC.K.nun 146/1 maddesinde yazılı suçla bağı ve onun fer'i iştirek derecesinde kalan bir suç durumudur.

Bu dava'da asli meddi failler için iddia edilen asli suç sübuta ermeden fer'i iştirek suçunun sübuta ermesine imken yoktur.

Bu nedenle asli meddi failler için iddia edilen suç konusunda,müdafii arkadaşlarımızın savunmalarına katılmakla beraber, özet halinde,asli suç konusundaki görüşlerimizi açıklamak gereğini duyuyorum.

2-İstanbul Sıkıyönetim komutanlığı mülge 1 nolu askeri mahkemesine aynı iddia ile açılan emme davasında,bilindiği üzere,T.C.K. nun 146/1 ve 146/3 maddelerinde yazılı suçların sübuta ermediği kabul edilerek,her bir sanık için sabit sayılan eylemine uyan T.C.K. hükümleri uygulanmıştı.1.Nolu askeri mahkemenin esas:972/3 karar:972/9 nolu bu kararı askeri yargıtay 4.dairesince bozulmuş ve mahkemenizde bu bozma ilamına uymuş bulunmaktadırlar.Uyuma üzerine yapılan yargılama sonunda askeri sevcilik aynı iddiasını tekrar ederek asli fail durumunda ki sanıklar için T.C.K.nun 146/1 ve fer'i fail durumunda ki sanıklar için T.C.K.nun 146/3 maddesinin uygulanmasını talep etmektedir.

Askeri yargıtay 4.Dairesinin bozma kararı incelendiğinde mehkeme kararının suç tavsifi yönünden bozulduğu,diğer temyiz sebeplerinin şimdilik kaydı ile ertelendiği görülecektir.

Bu nedenle,özellikle fer'i şeriklere atılan eylemlerin kesinlik kazanmadığı ortadadır.

Asli maddi feil olarak yargılanan sanıklara atılan eylemlerin de bu nedenle kesinlik kazanmadığı açıktır.

Yargıtay 4.Dairesinin bozma kararına uyulmuş olmakla beraber,eylemlerin sübutunun kesinlik kazanmadığı bu yönden mehkemenin yeni hüküm tesis etmesi gerektiği görüşündeyiz.

K aldı ki yargıtay 4 dairesi suç tavsifinde ki bozmayı yalnızca kasda yeni suçun manevi unsuruna dayamaktadır.Askerî yargıtay'ın dosya üzerinde,yüzeysel bir inceleme ile ve bu dosya'da delilleri bulunmayan ve tartışması yapılmıyan,rüyet edilen diğer davalarda ki özel bilgisine dayanarak suçun manevi unsurunu,mehkemenin yerine keim olarak tesbite çalıştığı görülmektedir.

Suçun manevi unsurunun mehkemelerce nasıl tayin ve tesbit edileceği ceze litteratüründe,yasalarda ve uygulamalarda sepmiştir.Senığın kasdını yargılama mehkemesinden daha isabetli tayin ve tesbite dosya üzerinde yapılan yüzeysel bir inceleme ile yargıtaya dairesi de ulaşamaz.

Hele böyle çok sanıklı bir davada sanıkların tek tek kişisel,sübjektif kasıtlarına aşan -ortek kasıt- hakkında askeri yargıtayın sanıkların her biri için sağlıklı sonuçlara vermesine imkan yoktur.Yargıtay kararının-Müşterek gaye suçu- diye tümden sanıkları toptan suçlama yolunu seçmiş olması onun kararının isabetsizliğini göstermeğe yeter kanısındeyiz.

Iddia edilen suçun maddi unsurları üzerinde durmayıp tekdiri yargılama mehkemesine tevdi edilmiş manevi unsur üzerinde durarak suç tavsifinde hatadan kararın bozulmuş olmasında esle isebet görmüyoruz.

Bu dava'da yargılamaya yepen 1.nolu askeri mehkeme yalnızca suçun manevi unsurlarını tesbitle yetinmiyerek T.C.K.nun 146/1 ve 146/3.ncü maddelerinde yazılı suçların niçin sübuta ermediğini,müşterek kasdın niçin enayesayı ilga ve B.M.M.ni iskate yönelik olmadığını da incelemiş ve bu iddiayı red ederken inandırıcı gerekçelerini de göstermiştir.

Yargılama mehkemesinin suçun manevi unsuru için verdiği bu sonuca aykırı bozma kararı manevi unsurun tayin ve tesbiti konusunda da kesinlik teşimaz.

Bu nedenlerle gerek asli ve gerekse fer'i suçlar yönünden manevi unsur sebebi ile askeri yargıtayın vesif tayini kesinlik teşimadığından,mehkemenizin yargıtayın bozma kararı ile bağı olmadığı görüşündeyim.

3-Gercekten de sanıkların herbiri için tesbit edilen eylemler sabit olsa bile-müşterek kasıtlarının-T.C.teşkilatı esasıye konunu ilga ve

bu kenun ile kurulmuş B.M.M.ni iskate cebren teşebbüs eylemek olduğunun kesin delillerini göstermek gerekir.

Bu yönden sanıkların savunmalarının aksi ispat edilmiş değildir.

Bozma kararında savunmanın aksini ispetliyen delillerin neler olduğunun gösterileceğine Marksizm-Leninizmin ergeç böyle bir sonuca müteveccih olduğu görüşü ile sanıkların kasıtları tesbitte gelişilmektedir.

Böyle bir kasıt tesbiti usulünün yasal ve tutarlı bir yanı yoktur.

Mehkemenin, suçun özellikle manevi unsurunu, yergitay kararı karşısında, buna bağlı kalmaksızın serbestce tayin edebileceği görüşünü muhafaza ediyorum.

Asli maddi faillere isnat olunan suç ne kenuni unsurlar, ne maddi unsurlar ve ne de manevi unsur yönünden sübuta ermemiştir.

Sanıkların eylemlerine hangi taraftan bakılırsa bakılsın ve yasalar ne kadar zorlanırsa zorlansın, bu eylemlerle sanıkların T.C. anayasasını ilge ve bu kenun ile kurulmuş T.B.M.M.ni iskate cebren teşebbüs ettikleri iddiası bir yakıştırmadan ileri gidemez. Ülkenin içinde bulunduğu olağanüstü şartlar değiştiğinde aksi yaklaşımların hukuki olmadığı gün gibi ortaya çıkacaktır.

Hukuk öğrenimini yapan gencecik öğrenciler bile bu eylemlerin T.C.K.nun 146/1 nci maddesini ihlal edecek nitelikte olmadığını bilmektedir.

T.C.K.nun 146/1 maddesinin ihlal edildiği unutulmuyen bir kaç olayla karşılaştırılmasında bu eylemlerin onlardan ne kadar farklı olduğu gözler önüne gelmektedir. 27 Mayıs ve 22 şubat olaylarında T.C.K.nun 146/1 maddesi uygulanmıştır. Fakat o olayların bunlarla bir benzerliği, bir ayniyeti vardır mı ?

İçinde yaşadığımız olağanüstü dönemin bağlangıcını ele alalım.

12 Mart muhtırası, devrin iktidarı tarafından, suç delili olarak kullanılırsa ve istekler kabul edilmese idi, muhtırayı vermiş olanlar T.C.K.nun 146/1 maddesini ihlal etmiş olmaktan ötürü yargılanacaklardı. Bundan hiç kimsenin şüphesi yok.

Ancak, bu dava sanıklarının eylemlerinin, bu muhtıra eylemi ile bile bir ayniyeti, bir benzerliği saptanabilir mi ?

Gerek bu davada asli maddi fail olarak yargılanan sanıklara atılan asli suç sübuta ermediğinden ve gerekse Müsterek gaye suçuna müvekkillerimin iştiraki kesin delillerle ispat edilemediğinden, müvekkillerime T.C.K.nun 146/3 maddesinin uygulanmasına imkan yoktur.

4-Ceza yasağı genel ilkelerine göre hiç olmazsa teşebbüs ederecesin de kalmış asli bir fiilin mevcudiyetinin ispatı dehi yetmez. Ayrıca iştirakin diğer unsurlarının da ispatı gereklidir.

İştirakin ikinci unsuru olarak, suçu vücade getiren fiilin işlenmesi hususunda failer arasında önceden bir anlaşmanın bulunması, failerin

iredelerinin bu doğrultuda ~~iradelerinin~~ birleşmesi gerekliliğidir.

Yeni, T.C.K.nun 146. maddesinde yazılı suça faillerin bir kısmı asli maddi feil olarak, bir kısmı maddenin 2.fikresinde düzenlenen biçimde, bir kısmında T.C.K.nun 146/3 maddesinde yazılı olduğu şekilde kararlaştırılan suça katılmağa ve katkıda bulunmağa önceden anlaşmış olmalıdırlar.

Aksi halde asli ve fer'i iştiraki aramak beyhude olur.

İştirakin üçüncü unsuru, faillerden herbirinin, asli suça katkı niteliğinde belirli bir fiili kendisine düşen ve önceden kararlaştırılan ölçüde işlemiş olmasıdır.

Aksi halde iştirak suçu yine tekevvün etmez.

Devamı başka sayfada.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI